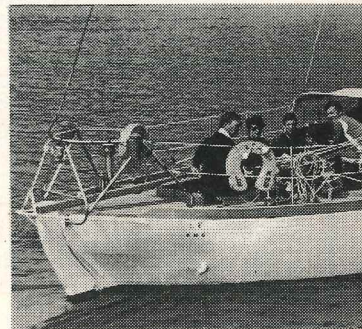
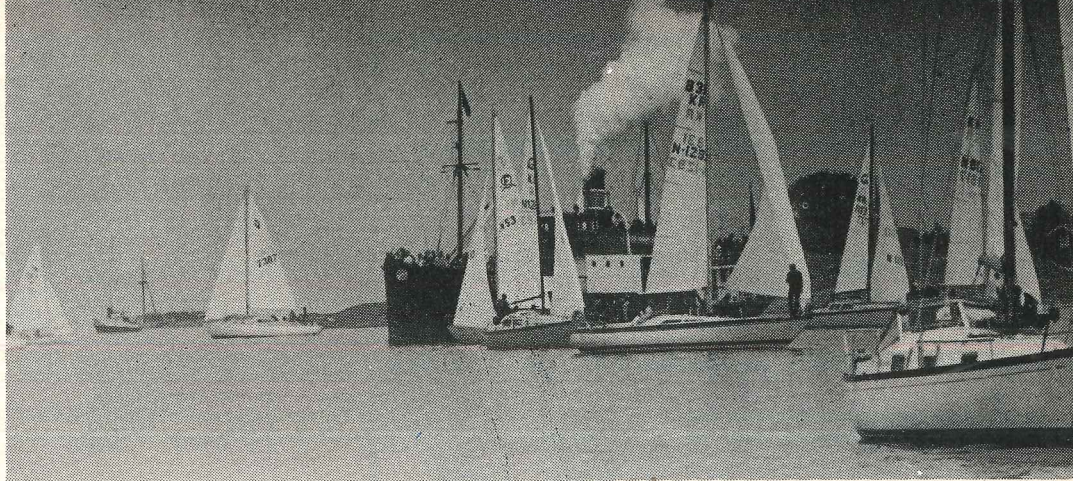

Ingen problemer med nyttetra-
fikken i år. Men mange skvatt
da «Børøysund» kom dampende
midt gjennom startområdet i
stilla lørdag med full fres på
dampfløyta.

Den første norske store H-båten,
H-35, vakte berettiget oppsikt i
Færder'n. Roald Konsmo, Bæ-
rum, seilte høyt og fort med revet
storseil og stor genua.

«Le» – den gamle 12-meter
spissgatteren til Karl A. Høie, er
en av Færderseilasens vetera-
ner. I år startet hun i «Tur 12 m»
klassen og på bildet sklir båten
bedagelig i mål ved Filtvedt tid-
lig søndag formiddag.

Forts. fra side 9

rentet seg flerfoldige prosent og
ble i noen tilfelle opptil flere
nautiske mil.

– Vi hadde en perlestart, for-
teller Odd Roar Lofterød, som
med sin «C & C 33» ble suve-
ren vinner av IOR klasse IV og
var den av de som rundet Tri-
steingrunnen som fikk best
korrigert IOR-tid. – Vi satset
ikke på å gå hverken på Nesodd-
eller Asker-landet, men midt-
fjords for å møte sønnavinden
som vi håpet skulle komme,
hvilket den heldigvis gjorde.
Sammen med brødrene Thør-
ner i «Wasa 55» og Nils Nord-
strøm i «Nicholson 33» fikk vi
den først.

– «Wasa 55» forsvant fort,
men med Nordenstrøm hadde
vi en herlig fight ut Drøbak-
sundet. Vi klarte å holde eneren
hele veien ut og hadde kjempe-
godt driv i båten, men da det
blåste som mest måtte vi ty til
to rev i storseilet. I utkanten
av Drøbaksundet slo vi inn i
Son-bukta for å oppnå ekstra

høyde på sydøsten utover fjor-
den. Vi sto mot nordspissen av
Bastøy, som vi valgte å gå på
innersiden av. Videre gikk vi
på vestiden av fjorden, uten
å krabbe i strandsteinene på
noen måte. Først utenfor Hor-
ten ble vi tatt igjen av den første
«Swan 44», samtidig som vi
hadde lagt Nordenstrøm i «Ni-
cholson 33» godt bak oss. Da
var vi sikre på at vi hadde seilt
godt, kommenterer Odd Roar
Lofterød sitt løpsopplegg.

Det gjaldt å komme tidlig
rundt Tristeingrunnen, for ut-
over morgenkvisten døde vin-
den og strømmen, som til å be-
gynde med var utgående, snud-
de, i følge rapportene. Først
rundt Tristeinen var «Wasa 55»
i ensom majestet ved ettiden.
Deretter fulgte Per Lorange i
«Norseman», Finn Grape i
«Sagamore», Jan-Erik Dyvi i
«Siesta», Gjert Wilhelmsen i
«Ariel» og Erik Thømt i «Al-
legro». De som kom rundt
Tristeinen før kl. 03.00 klarte
å holde et østaheng innover
helt til Jeløya. De andre båtene

ble liggende igjen i vindstille
og dønninger ved Færder. Bå-
ter det var en halvtime forskjell
på ved runding, var det 7–8 ti-
mer i mellom ved målpass-
sering!

Odd Roar Lofterød fikk best
korrigert IOR-tid av alle som
rundet Tristeingrunnen, mens
Erik Thømt i «Allegro», en
«Contessa 35», detroniserte
Per Lorange i «Norseman»
som over-all-vinner i de tre
største IOR-klassene.

– Vi kom svært dårlig ut og
satset på Nesoddlandet, hvil-
ket ikke slo til. Vi ble liggende
etter, men da vinden kom be-
gynte vi opphenting og det
var faktisk om natten vi seilte
best. Med 20 knop på vind-
måleren fikk vi det til å gå vir-
kelig bra og tok inn på de største
Swan-båtene, sier Erik Thømt
som var svært fornøyd når vin-
den først kom.

En av de mest uheldige var
Erik Wiik-Hansen som i «Mon-
key» også satset på Nesodden.
– Men da vi fant ut at det ikke
gikk, sto vi over til Gåsøya. Vi

trodde ikke det ville komme
noen sønnavind, og belaget oss
på å krabbe ut fjorden langs
Asker-landet på små vesta-
heng. Når sønnavinden kom,
lå vi for sikkerhets skyld bak
Gåsøya, forteller Wiik-Hansen.
Men som den drevne seiler
han er ble ikke sjansene av-
skrevet for det, og etter feno-
menal seiling mot Færder hen-
tet han opp hele feltet og seilte
seg godt inn i klasse IV.

Når vi er inne på å uhell,
var kanskje IOR-utvalgets for-
mann, Ole Røseth, den uhel-
digste. Han la ut på sin 10.
Færder-seilas, som var forut-
sett til å bli en spesielt hygge-
lig jubileumsseilas. Men midt
ute i Drøbaksundet spjæret
storseilet, og da var det intet
annet å gjøre enn å bryte.

– Stemningen var ikke særlig
høy ombord akkurat da. Det
var en søm i storseilet som røk,
og seilmakeren ble ikke akkurat
velsignet da det skjedde, sier
Ole Røseth som ble nødt til
å følge seilassen fra tilskuer-
hold.